

ג ל י ו נ ו ת ל ע י ו נ ב פ ר ש ת ה ש ב ו ע

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ

שנה ראשונה

פרשת נח

סדק ו' ופרק ח'

א. מה קשה לרש"י בפסוקים הבאים:

- 1. פרק ו' פסוק ט' ד"ה אלה תולדות נח נח איש צדיק, ואיך מתרצים את הקושי הראב"ע והספורנו?
- 2. " " " " " כי מלאה הארץ חמס,
- 3. " " " " " והקימותי את בריתי
- 4. " " " " " ויזכר אלקים?

מה קשה לראב"ע בפרק ח' פסוק כ"א ד"ה וירא?

ב. פרק ו' פסוק י"ב: מה בין רש"י לרמב"ן במשמעות המלים "כי קשתית כל בשר" ו"זה מירוש מתאים לפי דעתך יותר לתוכן הפרשה?"

ג. פרק ו' פסוק י"ד ד"ה עשה לך: הרעיון המובע ברש"י נמצא גם בפרש און במירושו לפרק ז'. לאיזה פסוק ובאיזה ד"ה?

ד. פרק ו' פסוק י"ה "והקימותי את בריתי". הראב"ע עד המלים "אנשים לפנינו" הראב"ע מביא לשם באור המלים האלה את הפסוק מדברים א' כ"ב. מה תיא כוונת המפרש ומה הוא בא ללמדנו?

ה. פרק ח' פסוק א' "ויעבר אלקים רוח" . על הארץ". מה מכריח את רש"י בסני המקומות להוציא את הפסוק מידו משוטף?

ו. פרק ח' פסוק ב' "כי יצר לב האדם רע מנעוריו".

סדל / סמואל דוד לוצטו / מפרש בלשון זוג "כבר קומן נעוריו ואילך לבו חרש ויוצר מחשבות רע. והנה לא אמר, כי לב האדם רע בסבעו, אלא כי מחשבותיו רעות מאז בימי נעוריו בלי סיהיה זה הכרחי וסבעי באדם. מה היא הבעיה סד"ל רואה אותה בפסוק זה ובאיזה דרך הוא פותרה?

ז. פרק ט' פסוק ו' "אתם פרו ורבו".

רש"י לומד מצות פריה ורבייה מפסוק זה בנווד למנין המצות חלומד אותה עמדת מבראשית א' פסוק כ"ח. מה הוא נמוקו של רש"י ללמדה מכאן ולא פסוק א' פרק כ"ח וגם לא מפסוק א' של פרק ט'?

ח. סנה דקדוקית - בלשנית / החסדבות רעות ולא חיבה /

1. מונחי רש"י בדקדוק שונים לפרקים סמוכהינו היום. מה המובן של "להבא" ברש"י לפרק ו' פסוק ט' ד"ה התהלך?

2. פרק ח' פסוק י"א ד"ה סרף בפיה. מדוע יש לדעת רש"י לפרש כאן "היונח" בלשון זכר? באיזה דרך אפשר לפרש את אמלה עוד? (עיין יחזקאל י"ז ט').

ז צ ה ט ו כ ה : אם נמצא בנקודתך מדרש רבה, קרא פרשת ל"ג על הפסוק "וישלח את היונה".

שאלות וגם תשובות נא לשלוח לנחמה ליבוביץ, קריית ספה ירושלים.